

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 645

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΝΑΧΟΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ, μετὰφρασίς Χ. Α.

Η ΑΡΙΣΤΗ ΦΙΛΗ ΤΩΝ ΝΕΑΝΙΩΝ, μετὰφρ. ὑπὸ τῆς ἁδου Κλέας Σκιαδαρέση.

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ἐν Δαρμυστάδῃ ὑπὸ Αὐγούστου Βόλτζ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Κατὰ τὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας τὰς ἐκ τῶν ἡμίσεων ἐπαρχιακῶν ἐπιτροπῶν ληφθείσας μέχρι τοῦδε, οἱ δηλώσαντες ἐκθέτῃ ἀνέρχονται εἰς 1600, κατὰ 400 δηλαδή πλείοτεροι τῶν τῆς προηγούμενης Ὀλυμπιάδος, ἔλλειπουν δ' οἱ ἐκθέτῃ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ 35 ἔτι ἐπιτροπῶν, ὥστε ἀναμφιβόλως ἀν συγκαταριθμησόμεν καὶ τοὺς συμμεθεύοντας δήμους, οἱ ἐκθέτῃ θὰ εἴνε ὑπερδιπλάσιοι τῶν τῆς τελευταίας Ὀλυμπιάδος.

— Ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκθεσίαν ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ 313 ἐκθετῶν. Μέχρι τοῦδε δ' ἀπεστάλησαν δελεῖα ὑπὸ μόνον δύο τμημάτων Ἀθηνῶν, τοῦ Β' καὶ Γ' 107, ὡς δ' ἀναγγέλλει μία καὶ μόνη ἐπιτροπὴ ἡ τοῦ Β' τμήματος τῆς πόλεως οἱ ἐκθέτῃ ἐν τούτῳ θὰ ὦσι περὶ τοὺς διακοσίους.

— Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐδήλωσεν ἐπίσημ τὴν συμμετοχὴν του διὰ τῆς συστάσεως πλήρους χειρουργικοῦ τμήματος ὅπερ θὰ καταλάβῃ χωρὸν 5,179 τετραγωνικῶν μέτρων ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ζαπτείου. Ἡ αἴτησις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ.

— Ἡ ἐν Γαλαξειδίῳ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ὑπέβαλε δι' ἀναφοράς τῆς εἰς τὸν οἰκίον δημαρχον τὴν γνώμη, ἵνα ἡ κοινότης τοῦ Γαλαξειδίου, καθὸ ναυτικὴ κατὰ μέγα μέρος, ἐκθέσῃ εἰς τὴν προσεχῆ ἐκθεσίαν τῶν Ὀλυμπίων ἱστὸν πλήρη μὲ τὰς κεραίας καὶ τὸν ἐξαρτισμόν του, κατ' ἀναλογίαν πλοίου 100 ποδῶν μήκους. Ὁ ἱστὸς οὗτος ἱστάμενος πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς ἐκθέσεως θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ κύριον τοῦ τόπου ἐπάγγελμα, ὅπως ἐκτιμηθῆ ἡ φημιζομένη ναυτικὴ σιδηρουργία καὶ ἡ ναυτικὴ ἐξάρτυσις. Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ὑπέβαλε πρότασιν, ὅπως τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὸ ἔργον, ἀνερχόμενον εἰς 3,500 δραχμάς, προκαταβληθῆ ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς.

— Ὁ κ. Εὐάγγελος Γ. Μπασιᾶς διὰ νεωτέρας ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐν Ἀθηναῖσι τοπικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐδήλωσεν αὐτῇ ὅτι ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ καὶ εἰς τὴν ἐμφύχωσιν τῆς γεωργίας τῆς ἐπαρχίας Πόλης τίθει βραβεῖον δραχ. 200 διὰ τὸν σταφιδοπαράγωγόν ἐκείνον, ὅστις ἤθελε τύχει βραβεῖου ἢ μείας ἐπαίνου, ἐκ τῶν ἐκδοστικῶν τῆς ἐπαρχίας Πόλης, ἐν τῇ προσεχῆ Ὀλυμπιακῇ Ἐκθέσει.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐπὶ τὸν τίτλον: Ἡ Ἑλληνικὴ μέλλουσα διεθνῆς γλώσσα τῶν λογίων ὁ ἐν Δαρμυστάδῃ καθηγητῆς κ. Α. Βόλτζ ἐξέδωκεν ἄρτι σύγγραμμα ὀγκῶδες ἐξ ὑπερτρικοσίων ὄλων σελίδων. Διὰ τοῦ νέου τούτου ἔργου, ἀπαιτήσαντος προφανῶς καὶ χρόνον μακρὸν καὶ μελέτας ἐπισταμένας, ὁ ἀκαταπόνητος ἑλληνιστῆς πειράται ν' ἀποδείξῃ ὅτι, προκειμένου νὰ καθιερωθῇ γλώσσά τις διεθνῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν παντοειδῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀντὶ πάσης ἄλλης, εἴτε ὑπαρχούσης, εἴτε πλαττωμένης ὅπως ἡ Βολαπουικὴ, ἡ τὰ μάλα πρόσφορος θὰ ἦτο ἡ Ἑλληνικὴ. Ἡ ἰδέα αὕτη τὸ πρῶτον νῦν δὲν φέρεται εἰς φῶς. Αὐτὸς δ' ὁ συγγραφεὺς τοῦ ρηθέντος βιβλίου ἀναφέρει ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ὅτι τῆς ἰδέας περὶ γενικεύσεως τῆς ἑλληνικῆς πρῶτος κήρυξ ὑπῆρξεν ὁ κ. Μ. Ρενιέρης καὶ μετ' αὐτὸν ὁ γάλλος ἑλληνιστῆς Ἐιχτάλ, καὶ μεταφράζει τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 583 φύλλῳ τῆς Ἐστίας περὶ τοῦ ζητήματος ἀρθροῖον. Ἄλλ' ὁ κ. Βόλτζ πρῶτος συστηματοποιεῖ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ζητήματος ἐν διαίαι ταῖς λεπτομερείαις φέρει τὰ περὶ δυνατῆς ἐφαρμογῆς πειστήρια. Οὕτω τὸ βιβλίον μετὰ περρωτισμένην εἰσαγωγὴν εἰς τὸ θέμα παρέχει δύο διδακτικὰ μέρη: διδασχὴν τῆς ἑλληνικῆς προφοράς καὶ σύντομον γραμματικὴν καὶ χρηστομάθειαν, ἥτις πλουσιωτάτην συλλογὴν παντοειδῶν ἑλληνικῶν κειμένων εἴτε πρωτοτύπως ἑλληνιστῶν γραφέντων, εἴτε ἐκ ξένων γλωσσῶν μεταφρασθέντων. Ἐκάστῳ τούτων παρατίθεται γερμανικὴ μετὰφρασις. Ὁ συγγραφεὺς διὰ τῶν δειγμάτων αὐτῶν θέλει ν' ἀποδείξῃ τὸν ἐν τῇ ἐκφράσει πλοῦτον, τὴν ἐλαστικότητα καὶ εὐκαμψίαν τῆς ἑλληνικῆς, καὶ ἀντιεῖ ταῦτα πανταχόθεν καὶ ἐκ τῆς πολιτικῆς καὶ ἐκ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐκ τῆς φιλολογίας καὶ ἐκ τῆς ποιήσεως, τῆς τε δημώδους καὶ τῆς τῶν λογίων. Οὕτως ὑπάρχουσι τεθησαυρισμένα ἐν ταῖς σελίσιν τοῦ ὀγκῶδους βιβλίου πλεῖστα ἄξια λόγου καὶ δὴ οὐκ ὀλίγα ποιήματα καὶ ἄξματα δημῶδων καὶ παραδόσεις καὶ μῦθοι μετὰ πιστῶν ἐμμέτρων καὶ πεζῶν μεταφράσεων φιλοτεχνηθεισῶν ὑπὸ τοῦ δεξιωτάτου συγγραφέως. Τοιοῦτο τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Βόλτζ, πλουσιωτάτη συμβολὴ εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς νέας ἑλληνικῆς ἀνάστα, ὅν τὸσον ἐρωμένους διεξάγουσι ξένοι λόγοι φηλα τῇ Ἑλλάδι φρονούντες, μὴ φειδόμενοι οὐδὲ κόπου, οὐδὲ χρόνου, οὐδὲ δαπάνης καὶ προκαλοῦντες ἄξίως τὴν ἐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

— Ὁ Γερμανὸς πρίγκηψ Κάρολος ἐπεσκέψθη τὰς κυριωτέρας κόμας καὶ τοποθεσίας τῶν Σφακίων. Ὁ πρίγκηψ προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ εἰς τόμον τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς Κρήτης καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, ἅτινα περιηγήθη καὶ πρὸς τοῦτο ἐφωτογράφησε τὰς γραφικωτέρας τῶν Δευκῶν Ὀρέων καὶ τῆς Ἰδης τοποθεσίας, ἔτυχε δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν χώραν τῶν Σφακίων, καὶ κατεγοητεύθη ἐκ τοῦ ἀνδρικοῦ κάλλους τῶν Σφακιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἐφωτογράφησεν ὡς ἦσαν συνηθροισμένοι ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιγραφῶν, ὁ διάσημος βυζαντινολόγος Σλουμβέργερ ἀνέγνω ἀπόσπασμα ἐκ τῆς μετ' οὐ πολὺ ἐκδομένης ὑπ' αὐτοῦ βιογραφίας Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, διαπρέψαντος κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Σαρακηνούς πολέμοις. Ὁ Νικηφόρος ἦτο ἐκ τῶν μεγίστων τοῦ βυζαντινοῦ κράτους στρατηγῶν, συνέγραψε δὲ καὶ στρατηγικὴν βιβλίον ἐκ κεφαλαίων 25, λίαν περιεργον καὶ λίαν διδακτικὴν, μαρτυροῦσαν δὲ κατὰ τὸν κ. Σλουμβέργερ, μέχρι τίνος τελειότητος εἶχε προβῆ ἐπὶ τῶν βυζαντινῶν αυτοκρατορῶν ἡ τακτικὴ τέχνη. Τὸ βιβλίον τοῦ Νικηφόρου εἶνε κατ' ἐξοχὴν πολύτιμον δι' ἅς περιλαμβάνει θεωρίας περὶ τῶν ἀπροσδοκίων ἐφόδων καὶ ἐνεδρῶν ἐν καιρῷ πολέμου.

— Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ λόγιος Γάλλος καθηγητῆς κ. Ἰού-